

на дясно – свещеникът на циганина, циганинът на краля. Така виното обикаляло в кръг, от ляво на дясно, както било редно.

– А сега, пардон, ще обикаля плесница – казал кралят. – Точно така, както обикаля виното: от ляво на дясно.

И кралят шибнал първата плесница. Шибнал този, който седял от дясната му страна. Плесницата се завъртяла. Стигнала до свещеника. Свещеникът шибнал плесница на циганина. Циганинът бил на ред да шибне плесница на този, който седи отдясно. А отдясно седял кралят.

Пардон, ама смее ли някой да шибне плесница на краля?

– Почакайте – казал циганинът, – най-напред ще ви разкажа една случка.

– Разказвай! – съгласил се кралят.

– Едно време бях търговец. Напълних каруцата, впрегнах коня и тръгнах. Както вървах, си мислех: „Какво ли ще стане, ако взема да си съкратя пътя?“ И ударих през баира. Само че този баир беше толкова висок, че конят не можеше да изтегли каруцата. Какво да направя? Единственото, което ми оставаше, беше да обърна посоката. Съгласете се, има моменти, в които на човек не му остава нищо друго, освен да обърне посоката.

Изрекъл мъдрите си думи, и най-неочаквано циганинът се обърнал и зашлевил ослепителен шамар на свещеника.

– Браво, браво, циганино! Ти спечели! – гръмогласно го поздравил кралят. – Ти трябва да останеш тук. И дъщеря си ще ти дам за жена, и всички държавни работи ще решаващ ти, защото си хитър и умен.

И тук приказката свършва.